

blive saa stærkt bundne til selve denne Bys umiddelbare Nærhed, at alt Øvrigt næsten vil blive forsvarsløst, og at Rigets Eksistens i saa Tilfælde paa kort Tid vil kunne blive afgjort enten ved et Bombardement af Kjøbenhavn eller ved en Kamp tillands i aaben Mark uden den Støtte, som haves i en bagvedliggende, iforveien dertil indrettet Kampplads. Bevares Spørgsmaalet derimod benegtende, maa man, hvis man ikke vil befæste det nuværende militære Hovedoplagssted og Krigshavnen ved Kjøbenhavn, flytte begge Dele til et andet Sted i Riget, som da maa befæstes.

Vælges dette Sidste, nemlig at skabe en Befæstning og Krigshavn et eller andet Sted i Riget, kun ikke ved Kjøbenhavn, maa man være paa det Nene med at ville bringe de fornødne Offre ikke alene til selve en saadan Land- og Søbefæstnings Anlæg og Bestykning, men ogsaa til Flytningen af samtlige Hærens og Flaadens Etablissementer, — Offre, der, om man end gjør sig Illusioner om Værdierne af de derved ledigblevne Arealer, i finantseel og personel Henseende ville blive langt større end ved at befæste Kjøbenhavn. Men man maa da tillige være paa det Nene med, at man derved for Fredstid skaber en ren Militærkoloni uden stærk Berøring med det Liv, som pulserer i Befolkningen, og at man for Krigstid vel faar tilveiebragt et vigtigt Forsvarspunkt, men at dette paa Grund af sin Veliggenhed mangler den Egenkab umiddelbart at dække Hovedstaden, som derfor strax kan være udsat for Bestyding fra Søfiden og i Tilfælde af, at det ikke lykkes os at afflaa en Landgang paa Sjælland, vil være udsat for at blive besat af Tjenden. Det Spørgsmaal turde vel fortjene en Afgjørelse, om man tror, at det danske Folk vil have Kraft til at modstaa en ydmygende Fred, naar Landets Hovedstad er udsat for en alvorlig Bestyding fra Søfiden eller besat af en større, fjendtlig Styrke, selv om Krigsmagten endnu har Modstandskraft nok til i længere Tid at lade det danske Flag vaie frit fra en Udvalgenes Betænkninger.

Militær-Fæstning et Sted i Vest-Sjælland, Thyen eller Thyland.

Foruden disse større militær-politiske Hovedspørgsmaal er der endvidere flere Spørgsmaal, der vel henhøre til anden Linie, men som det dog er af Interesse at se drøftet; iblandt saadanne skal nævnes Spørgsmaalet om, hvis man besluttede sig til at vælge Anlæget af en Befæstning enten ved Kjøbenhavn eller andetsteds, denne da skulde indrettes til at kunne modstaa en Beleiring, eller om den nærmest kun skulde løse den Opgave, foruden at kunne skjærme den bagvedliggende By mod Bombardement, da at tjene som Reduit for den udenfor samme kjæmpende Hær og Flaade.

Men ved Siden af de nævnte militær-politiske Principspørgsmaal er der endnu et Hovedpunkt, og det er Sagens finantseelle Side, ikke alene Spørgsmaalet om det omtrentlige Beløb, som uden Skade for andre berettigede Interesser af Statskassen kunde anvendes til Forsvarsvæsenets Udvikling, men ogsaa Spørgsmaalet om der dertil ad extraordinær Veie burde staffles særegne Indtægter tilveie. I sidstnævnte Henseende har jo Afstanden mellem Anskuelserne indenfor tidligere af Thinget nedsatte Udvalg ikke været større, end at Mulighed for Udvæjning mellem disse synes at være tilstede. Tidligere har jo Thingets Flertal fordret en Lov om en extraordinær Stat som Betingelse for Anvendelsen af større Beløb til Forsvarsvæsenet, medens Mindretallet, — om end ikke overbevist om en saadan ny Stats ubetingede Nødvendighed, — dog altid har erklæret sig villigt til at støtte Tilveiebringelsen af en saadan Stat, naar blot Paabegyndelsen af de større militære Foranstaltninger, om hvilke begge Thingene bleve enige, ikke derved led nogen unødvendig Opsættelse.

Naar Udvalgets Flertal imidlertid uden at berøre noget af de her sidst omtalte Punkter i Slutningen af sin Udtalelse begrunder Sagens Standsning og den foreslaaede Dagsordens Vedtagelse ved et Hensyn til den